

op til, at rejsedommerne fremover ansættes under byretterne.

Med de meget få bemærkninger kan jeg konkludere, at vi kan tilslutte os lovforslaget og vil sikre det en hurtig udvalgsbehandling.

Margrete Auken (SF):

Det har ikke været muligt for mig og de aktive SF'ere at finde flere spørgsmål end dem, der allerede er rejst, så jeg tror, at jeg vil tilsige ministeren god støtte og derudover et positivt udvalgsarbejde. Jeg har ingen lyst til at lægge flere byrder på ham, end han selv lægger på sig i øjeblikket.

Tom Behnke (FP):

Lovforslaget går som nævnt ud på at permanentgøre den forsøgsordning, der har været med rejsedommere. Forsøgsordningen blev indført, fordi man på den måde ville forsøge at få nedbragt sagsbehandlingstiderne og ventetiderne ved domstolene, således at man de steder, hvor det stod værst til, fik lidt ekstra hjælp.

Vi synes, at forsøgsordningen er forløbet fint, og vi er glade for, at ordningen nu bliver gjort permanent, og derfor kan vi på alle måder støtte forslaget, som er justeret en lille smule efter de erfaringer, man har indhøstet. Det ser alt sammen positivt ud. Uanset hvor mange gange man læser forslaget, synes jeg ikke, at jeg på noget punkt kan finde noget at sige imod det, og det er da i hvert fald positivt.

Men jeg vil også sige, at når der bliver slået på, at lovforslaget her er fremsat for at få nedbragt ventetiderne ved domstolene, er det i sig selv ikke nok. Der skal helt andre ting til.

Vi har allerede i dag muligheden for at afsige en udeblivelsesdom, så man i det tilfælde, hvor tiltalte af en eller anden årsag ikke har lyst til eller ikke gider give fremmøde til retsmødet, alligevel kan dømme vedkommende. Der kunne vi godt tænke os, at denne ordning blev udvidet fra de meget få tilfælde, hvor det kan lade sig gøre i dag, til at man i højere grad fik mulighed for at give en tiltalt en dom – eller en frifindelse, naturligvis – selv om vedkommende ikke er til stede under domsforhandlingen, hvis årsagen til udeblivelse blot er, at vedkommende ikke har haft lyst til at give fremmøde lige præcis den dag.

Det er jo helt urimeligt, at domstolene skal sidde med både dommer, anklager, forsvarer og vidner og det hele, og så er man nødt til at udsætte retsmødet, blot fordi det ikke behager

den tiltalte at give fremmøde den dag. Men det er et forslag, som Fremskridtspartiet vil fremsætte senere i denne samling.

Lovforslaget, som det ligger her i dag fra ministeren, støtter vi fuldt ud, og vi håber også på en hurtig udvalgsbehandling, så vi kan få lovforslaget igennem.

Keld Albrechtsen (EL):

Da mit partis ordfører, hr. Søren Søndergaard, er forhindret i at være til stede, skal jeg sige følgende:

Vi kan tilslutte os formålet med lovforslaget, som er at mindske sagsbehandlingstiderne ved retterne. Hensigten med lovforslaget er at åbne mulighed for, at straffesager kan overflyttes fra den ene ret til den anden, og at få en mere fleksibel udnyttelse af ressourcerne. Og det er godt nok.

Men vi vil gerne ved førstebehandlingen gøre opmærksom på, at selv om vi støtter forslagens hovedidé, er der nogle områder, hvor vi mener, at nogle principielle hensyn kommer ind i billedet.

I bemærkningerne står, at afgørelsen af, om en straffesag skal flyttes, skal træffes af en landsretspræsident, dog efter anmodning fra den dommer, der har sagen, og efter at tiltalte og anklagemyndigheden har været hørt.

Her mener vi, det er vigtigt, at begrundelserne for en flytning udførligt og nøjagtigt afgives skriftligt over for de involverede parter. Det vil efter vores opfattelse være vigtigt for forståelsen af beslutningen, at der gives en sådan skriftlig begrundelse.

Vi har bemærket, at Advokatrådet har afgivet høringssvar om forslaget, og der er kommet nogle bemærkninger, som vi mener skal undersøges. Blandt andet er der det uheldige i, at en flytning af en straffesag fra én byret til anden kan gå hen og medføre ekstraordinære udgifter for den tiltalte og for forsvareren samt eventuelt også for vidner, som måtte blive indkaldt.

Advokatrådet har pointeret, at dette bør der tages højde for i form af, at det offentlige dækker de ekstraordinære udgifter, der måtte være forbundet med en flytning af retssagen. Ligeledes må flytningen af en sag ikke føre til, at der kan afsiges udeblivelsesdomme. Det er også påpeget af Advokatrådet, og det mener vi er relevant. Vi håber, at udvalgsarbejdet vil kunne føre til en løsning af de spørgsmål.